

In memoriam

Professor Emeritus Dr. Bragyova András a Miskolci Egyetem Állam- és Jogtudományi Kar doktori iskolájának egykori vezetője, a Nemzetközi Jogi Tanszék egykori vezetője, majd az Alkotmányjogi Tanszék egykori vezetője és a Miskolci Jogi Szemle alapító főszerkesztője 2020. november 04. napján elhunyt. Temetésére 2020. november 20-án került sor Miskolcon a Szentpéteri kapui köztemetőben polgári szertartás szerint. Professzor Dr. Csák Csilla dékán asszonynak a temetésen elmondott búcsúbeszédét az alábbiakban változtatás nélkül közöljük.

Nehéz ezekben a percekben megszólalni és a búcsúzás pillanataiban emlékezni, mert mindannyian másként emlékezünk – családtagok, barátok, pályatársak, kollégák, osztálytársak, tanítványok, ismerősök – mindenkiben más-más megélt élmények, emlékek, felejthetetlen pillanatok élnek, jelennek meg, torlódnak fel a gyász időszakában.

Tiszteletét kifejezve a Miskolci Egyetem saját halottjának tekinti professzor urat, és én most dékánként egy szűkebb közösség, az Állam- és Jogtudományi Kar nevében búcsúzom, és úgy is mint egykori tanítvány és egyetemi kolléga emlékezem.

Mély fájdalommal búcsúzunk a Karunk emeritus professzorától, Bragyova Andrásról, aki – több mint 35 éven keresztül – 1984 óta oktatott a karon, először a nemzetközi jogi később, 2001-től az alkotmányjogi tanszéken. Magas színvonalú előadásain jogászok generációi nőttek fel.

Néhány hónappal ezelőtt, az utolsó személyes beszélgetésünkkor, találkozásunkkor a pályaválasztásáról mesélt. És a következőt mondta: 16 éves koromban sokan kérdezték tőlem, hogy mi akarok lenni. Akkor még fogalmam sem volt róla, csak arról, hogy tudós akarok lenni. Kamaszkori álma teljesült. Igazi tudós lett, elismert jogtudós. Különleges képességekkel rendelkező ember volt, hihetetlenül széleskörű műveltsége közismert volt. Ez nem csupán a jogi kérdésekben volt így. Ugyanolyan jártas volt az irodalomban, történelemben, komolyzenében, filozófiában és még sorolhatnánk. Kollégái, munkatársai gyakran csodálták kivételes és szerteágazó tudását, sokoldalú érdeklődési körét. Egyfajta modernkori polihisztor volt. Javaslati, döntései ennek megfelelően mindig

tárgyilagos mérlegelésen alapultak.

Bragyova András a közjog és az alkotmányjog kiemelkedő országos és nemzetközi szaktekinvélye volt, munkássága nagyban hozzájárul ahhoz, hogy a Karon folyó közjogi kutatások országosan elismertté váltak. Tudományos tevékenysége kezdetén főleg nemzetközi jogi tanulmányokat publikált, kandidátusi értekezésében a nemzetközi konfliktusok rendezésének elméleti kérdéseivel foglalkozott.

Az 1980-as évek végétől érdeklődése az alkotmányjog felé fordult. Először összehasonlító alkotmányjogi munkákat publikált, majd az 1990-es évek elejétől tudományos érdeklődésének középpontjába az alkotmányjogon belül az alkotmánybíráskodás kérdései kerültek, mégpedig kettős értelemben: egyrészt az alkotmánybíráskodás elmélete, másrészt az alkotmánybíráskodás gyakorlatában felmerülő alkotmányjogi kérdések.

Bragyova Andrásnak meghatározó szerepe volt a Miskolci Egyetem Doktori programjában, a Deák Ferenc Állam- és Jogtudományi Doktori Iskola alapításában és megerősödésében, és abban, hogy a Doktori Iskola országosan ismertté és elismertté vált. A Doktori Iskola alapító tagja, tőrzstagja, és 2001-től 2020-ig – közel 20 éven keresztül – a Doktori Iskola vezetője volt. Vezetése mellett nyerte el a Deák Ferenc Doktori Iskola 2006-ban a „Kiválósági hely” címet, 2010-ben pedig Miskolc Város Nívó Díját.

Dékáni pályázatom benyújtása előtt megkerestem, mint a Doktori Iskola vezetőjét, hogy kikérjem a véleményét és meghallgassam tanácsait. Bátorított, biztatott és támogatásáról biztosított. De úgy gondolom, hogy ez nemcsak irányomban volt így. Kollégaként mindig korrekt volt, ugyanakkor emberséges, segítőkész. A hozzá forduló hallgatóknak ugyanolyan szívesen adott tanácsot, ötleteket, mint a kollégáknak, munkatársaknak. A kari és egyetemi testületekben véleményét meghallgatták, és elfogadták, mert azok megalapozottak, átgondoltak és szakmailag megkérdőjelezhetetlenek voltak.

Vezetői-oktatói és kutatói feladatai mellett mindig fontosnak tartotta a tudományos utánpótlás nevelését. Karunk jelenlegi oktatói közül sokan tanítványai voltunk: egykori tanítványai közül mára többen egyetemi oktatók, egyetemi tanárok lettek. Iskolateremtő munkássága eredményeként, mára számos országosan elismert közjogász nőtt fel.

Szakmai tekintélye, tapasztalata, rendszerszintű gondolkodásmódja miatt oktatói és kutatói pályája során mindvégig tekintély és elismerés övezte. Nyugállományba vonulását követően professzor emeritus címet kapott. Bízunk benne, hogy tudására, tanácsaira továbbiakban is számíthatunk és maga is azt tervezte, hogy a 70. életévének betöltését követően is tovább oktat és kutat a Karunkon. Betegsége azonban közbeszólt. Ma itt állunk és búcsúzunk tőle örökre...

Bragyova András halálával egy kiváló – kamaszkori álmait valóra váltó – tudóst, egy különleges embert veszítettünk el. Emlékét őrizni, hiányát érezni fogjuk.

Tisztelt Professor Úr, Kedves András... Nyugodj békében!